

VOCABVLA

EX

EPISTOLIS JOHANNNEIS

COLLECTA

IN VSVM TIRONVM GRÆCÆ
LINGVÆ.

Accedit duplex Appendix (1) de hodiernis Accentibus Græcæ linguæ. (2) de Deductione & Formatione Temporum in Verbo τέτυκω.

21A

Toru Bikkai Doko
Raamaturugu

9688

VOCABULA

ex I. Epistola Johannis.

Verf.	Cap. I.	
1.	ἡ ἀρχὴ, ἥς Principi- um. ἀκούω, σω Audio. ὁράω, σω Video. ὁ ὀφθαλμός, ὃ Ocu- lus. θεάομαι, σωμαi Spe- cto, contemplor. ἡ χεὶρ, εὖς Manus. ψηλαφάω, ἥσω Con- trecto, palpo. ὁ λόγος, ὃ Verbum. ἡ ζωὴ, ἥς Vita.	3. ἡ κοινωνία, ας Com- munio. ἔχω f. ἔξω vel σχήσω Habeo. ἡμέτερος, τίς ας ρον Noster. ὁ υἱός, ὃ Filius.
2.	φανερῶω, ὡσω Mani- festo. μαρτυρέω, ἥσω Te- stor. ἀπαγγέλλω, λῶ Ap- punto. αἰώνιος, ον æternus. ὁ πατὴρ, εὖς Pater.	4. γράφω, ψω Scribo. ἵνα, Ut, दास्, ausdaß. ἡ χαρὰ, εὖς Gaudi- um. πληρέω, ὡσω Implico. 5. ἡ ἐπαγγελία, ας Ap- punto. ἀναγγέλλω, λῶ Re- punto. ὅτι, quod, quia. ὁ θεός, ὃ Deus. τὸ φῶς, τὰς Lux. ἡ σκοτία, ας Tene- bræ.

	ἄδεις, ἔδεμιν, ἔδιν Nullus, neque ul- lus.		ιδικία, ας Injusti- tia.
6.	ἵκω, Dico. Anom. τὸ σκότος, ας Cali- go, tenebrae. περιπατέω, ἥσω Cir- cumambulo. ψεύδομαι f. ψεύσομαι Mentior. verfäl- schen. ποιέω, ἥσω Facio. ἀλήθεια, ας Veritas	10.	ἵ, ἔκ, ἔχ Non. ἁμαρτάνω, ἥσω Pec- co. ὁ ψεύστης, γ Men- dax. verfälscher.
7.	τὸ αἷμα, ας Sanguis. καθαρίζω, ας Purgo. πᾶς, πᾶσα, πᾶν O- mnis. ἁμαρτία, ας Pecca- tum.	Verf.	Cap. 2.
8.	πλανῶ, ἥσω Sedu- co, in errorem duco. ἐάν, ἢ. ας, Sicut.	1.	τὸ τέκνιον, γ Filio- lus. ὁ παρὰκλητος, γ Ad- vocatus, qui cau- sam nostram agit.
9.	ὁμολογέω, ἥσω Con- fiteor. πίστος, ἢ, ὄν Fidelis. δικαίος, ας, ας Ju- stus. ἀφίημι, ἥσω Remit- to.	2.	ἱλασμός, γ Propi- tiatio. ἁμῶν --- ἀλλὰ καὶ non solum --- sed etiam. ἅλος, η, ας Totus. κόσμος, γ Mundus.
		3.	γινώσκω f. γινώσομαι cognosco. ἡ ἐντολή, ἢς Præce- ptum, instructio. τηρέω, ἥσω Servo, custodio.
		4.	λέγω, ἔω Dico. αὐ, Non, ne.
		5.	ἐληθῶς, Vere.

ἡ ἀγάπη, ης Dilectio. τελειόω, ὥσω Perficio, ad finem perduco. 6. μένω, τῷ Maneo. ὀφείλω, λήσω Debeo. καθώς, sicut. ἕτως, ita. ἐκεῖνος, η, ο, Ille, a, ud. αὐτός, ἡ, ὁ, Ipse. 7. ὁ ἀδελφός, ὁ Frater κανός, η, ὁν Novus. παισιός, α, ὁν Vetus. 8. πάλιν, rursus. ἀληθής, ἐς Verus. παράγω, ξω Traduco. Med. παράγωμαι, Prætereo. ἀληθινός, η, ὁν Verus ἦδη Jam. φαίνω, φανῶ Luceo. 9. μισέω, ἡσσω Odio habeo, Odi, isse. ἕως ἄρτι, usque nunc, hucusque. 10. ἀγαπάω, ἡσσω Dili-	γῶσκάνδαλον, & Scandalum. 11. εἶδω & εἶδέω Scio, video, perf. M. ἔδρα, novī. πᾶ, Qvo, wohin. ὑπάγω, ξω Vado, abeo. κυφλάω, ὥσω Excoeco. 12. τὸ ὄνομα, τος Nomen. 13. ὁ νεανίσκος, & Adolescens. νικάω, ἡσσω Vinco. πονηρός, εἰ, ρόν malus. Malignus, der Arge, der Dünker macher. τὸ παιδίον, & Puerulus, filiolus. 14. ισχυρός, εἰ, ρόν Validus, potens. 16. ἡ ἐπιθυμία, ας Concupiscentia. ἡ σὰρξ, κός Caro. ἡ ἀλαζονεία, ας Fastus, ostentatio. ὁ βίος, & Vita, victus, facultates.

17. τὸ θέλημα, τοῦ Vo- luntas. ὁ αἰὼν, ὧντος Ævum, seculum, æterni- tas.	27. λαμβάνω ε. λήψομαι, α. 2. ἔλαβον Ca- pio, accipio. χρεῖαν ἔχω, Opus habeo, necesse habeo.
18. ἔρχομαι, τη, τον ul- timus. ἡ ὥρα, ρας Hora, tem- pus. ἔρχομαι, ε. ἐλεύσο- μαι, α. 2. ἦλθον. Venio. νῦν, nunc. πολύς, πολλή, πολὺ Multus. γίνομαι, perf. M. γέ- γονα, sum, fio. ὅθεν, unde.	28. ὅταν, quando. ἡ παρρησία, ας Con- fidentia. Die Frey- müthigkeit, alles heraus zu sagen. αἰχύνω, νῶ Putefa- cio, contemno. beschämen. ἡ παρρησία, ας Ad- ventus. Gegenwart.
19. ἐξέρχομαι, Exeo, e- gredior.	29. ἡ δικαιοσύνη, ης Ju- stitia. γεννάω, ἥσω Genero.
20. τὸ χρίσμα, τοῦ, Un- ctio. ἅγιος, ἱε, ον San- ctus.	Verf. Cap. 3. I. ποταπός, ἡ, ἐν Qua- lis, quantus. δίδωμι, δώσω Do. τὸ τέκνον, υ Filius. καλέω, ἥσω Voco. ἀγα-
21. τὸ ψεύδος, εος Men- daciū. Ἰαλίσθη- heit.	
22. εἰ μὴ, nisi. ἀρνέομαι, ἥσομαι Nego.	

2. ἀγαπητός, ἡ, ὄν dilectus.	12. σφάσσω & τῶω, f. ξω Maculo, occido.
ἄπω, nondum.	χαίρειν τίνας, Cujus gratia f. quare?
ἑμοῖος, οἷα, οὐ simili-	13. θρυμάζω, σω Mirror.
lis.	14. μεταβάινω, βήσομαι Transeo.
ὁπτομαι, ὄψομαι vi-	ὁ θάνατος, & Mors.
deo.	15. ὁ ἀνδρεποκτόνος, & Homicida.
3. ἐλπίς, ἰδος, ἡ Spes.	16. ἡ ψυχὴ, ἡς Anima.
ἀγνίζω, ἴσω Purifico.	τίθῃμι, θήσω Pono.
ἀγνός, ἡ, ὄν castus,	17. θεωρέω, ἴσω Video.
mundus.	κλείω, σω Claudio.
4. ἡ ἀνομία, ας Legis	τὰ σπλάγχνα, ὡν Viscera. herzhliche
transgressio, ille-	liebe, innerstes
galitas, iniquitas	Mitleiden.
5. αἶρω, f. ἀρῶ Tollo.	18. ἡ γλῶσσα, ἡς Lin-
8. μηδείς, μία, δέν ne-	gua.
mo, neque unus	19. ἔμπροσθεν, coram.
λύω, σω solvo, dis-	πείθω, Persuadeo f.
solvo. auflösen.	πίσω.
9. τὸ ἔργον, & Opus.	ἡ καρδία, ας Cor.
τὸ σπέρμα, τος Se-	20. καταγινώσκω f. γνώ-
men.	σομαι Conde-
δύναμαι f. δυνήσομαι	μνηο.
Possūm.	μείζων, οὐ Major, us.
10. φανερός, ρά, εὖν Ma-	22. αἰτέω, ἴσω Peto.
nifestus.	
11. ἡ ἀγγελία, ας An-	
nunciatio, præ-	
conium.	

ἀρετός, ἢ, ὃν Gratus,
acceptus.

ἐνώπιον, coram.

23. πιστεύω, σω Credo.

24. πνεῦμα, τοι, τὸ Spi-
ritus.

Verf. Cap. 4.

1. δοκιμάζω, σω Pro-
bo.

5. λαλέω, ἥσω loquor

6. ἡ πλάνη, ης Sedu-
ctio, error.

9. μονογενής, εὖς Uni-
genitus.

ἀποστέλλω, λῶ Mit-
to. perf. ἔσταλκα.

3. 1. ἔστηλα.

ζάω, ἥσω Vivo.

12. πῶποτε, unquam.

θεάομαι, Video.
perf. τεθέαμαι.

14. ὁ σωτήρ, ἥρος Serva-
tor.

17. ἡ ἡμέρα, ας Dies.
ἡ κρίσις, εως Judici-
um.

18. ὁ φόβος, & Timor.
τέλειος, εἶα, ὃν Per-
fectus.

ἔξω, foras.

βάλλω, λῶ Jacio, e-
jicio.

ἡ κόλασις, εως Cru-
ciatus, poena.

φοβέομαι, ἥσομαι Ti-
meo.

19. πρῶτος, η, ὃν Pri-
mus.

20. πῶς, quomodo.

Verf. Cap. 5.

3. βαρὺς, εἶα, ὃ Gravis.

4. ἡ νίκη, ης Victoria.
ἡ πίστις, εως Fides.

6. τὸ ὕδωρ, ατος Aqua.

7. ὁ ἕρανός, & Coelum.

8. ἡ γῆ, γῆς Terra.

9. ἡ μαρτυρία, ας Testi-
monium.

ὁ ἄνθρωπος, & Ho-
mo.

14. αἰτέω & αἰτέομαι Pe-
to.

15. τὸ αἶτημα, τοις Pe-
titio.

16. ἐρωτάω, ἥσω Oro,
rogo, interrogo.

18. ἄπτομαι f. ἄψομαι
Tango.

19. κείμεαι, σαι, ται, Po-
ficus sum.
20. ἤκω, ἤξω Venio.
ἡ διάνοια, ας Mens. | 21. φυλάσσω, ξω Cu-
stodio, caveo.
τὸ εἶδωλον, & Ido-
lum. |
|--|---|

Ex II. Epistola Johannis.

Vorf. καθολικός, ἡ, ὁν U-
niversalis. ὅλος,
Totus.
1. ὁ πρέσβυς, υς Senex.
πρεσβύτερος, τέρας Se-
nior.
ἐκλεκτός, ἡ Electus,
a.
κυρία, ας Domina.
3. χάρις, ιτος, ἡ Gra-
tia.
ἡ εἰρήνη, ης Pax.
ὁ ἔλεος, & ὁ τὸ ἔλεος,
εος Misericordia.
4. χαίρω f. χαρῶ Gau-
deo. a. 2. Pass.
ἐχάρην gavisus
sum.
λίαν, valde.
εὐρίσκω f. εὐρήσω in-
venio.
7. ὁ πλάγιος, & Impro-
stor, Seducitor. | 8. βλέπω, ψω Adspi-
cio, intueor.
ἀπόλλυμι f. ἀπολέσω
Perdo.
ἐργάζομαι, σομαι O-
peror.
ὁ μισθός, ἡ Merces.
ὁ, ἡ πλήρης, εας Ple-
nus.
9. παραβαίνειν f. βήσο-
μαι transgredior.
ἡ διδασχῇ, ἡς Doctri-
na.
10. φέρω f. ὤσω Fero,
affero.
ἡ οἰκία, ας Domus.
11. κοινωνέω, ἡσω Com-
munico, commu-
nionem habeo.
12. θέλωμαι f. θαλήσο-
μαι, volo, vis & α
ὁ χάρτης, τος Charta. |
|---|--|

τὸ μέλαν, ανος Atram-	13. ἀσπάζομαι, σωμαί fa-
mentum.	luto, amplexor,
ἐλπίζω, σω Spero.	osculor.
τὸ σῶμα, τος Os, oris	ἡ ἀδελφὴ, ἥς Soror.

Ex Epistola III. Johannis.

Verf.	9.	Φιλοπρωτεύω, τω am-
2. εὐχομαι f. εὐζομαι		bio primatum.
Opto, precor.		ἐπιδέχομαι, ξύμαι
εὐοδόομαι, Prospere		Recipio.
ago. auf gutem	10.	ὑπομνησκω f. ὑπο-
Bege fern, sich		μνησαι, in memo-
wohl befinden.		riam revoco.
ὕγιαίνω, ανῶ Sapius		Φλυαρέω, ἥσω Gg-
sum, valeo.		rio.
4. μειζότερος, τέρας, ρον		ἀρκήμενος, Conten-
major, us.		tus.
ἐμός, ἡ, ἐν Meus.		καλύω, ὕσω Prohi-
3. ὁ ξένος, & Hospes.		beo,
6. καλῶς, Bene.	11.	μιμέομαι, imitor.
προπέμπω, ψω De-		κακός, ἡ, ὄν Malus,
duco.		ἀγαθαιοποιέω, ἥσω be-
ἀξίως, digne.		ne ago.
7. τὸ ἔθνος, εος Gens.		κακοποιεῶ, Male fa-
8. ὁ συνεργός, ὃ Co-	14.	ciō.
perarius.		ἐυθέως, statim.
	15.	ὁ φίλος, & Amicus.

F I N I S.

Appen-

Appendix Prima.

Von den heutigen Accenten in der Griechischen Sprache.

§. 1. Zu erst wird bengebracht was in der Hallschen Griechischen Grammatica p. 15. sich findet, nemlich a) wie mancherley der Accent sey. b) In wie vielen Silben der Acutus, und in wie vielen auch der Circumflexus stehen könne. c) Wie daher das Wort nach der Grammatic genennet werde.

§. 2. Nim den Accent so an, wie ihn die Natur der Sprache, das Lexicon, und die Paradigmata in der Grammatic anweisen.

§. 3. Beim Decliniren heisset es: Accentus Nominativi manet idem et in eadem syllaba. Derselbe Accent, der im Nominativo stehet, soll auch in den übrigen Casibus in eben derselben Silbe bleiben. Es sey denn, daß die Beschaffenheit der Accente bey Veränderung des Wortes solches nicht zuläßet. Wie aus folgenden erhellet.

§. 4. Beim Conjugiren richtet man sich mit dem Accent nach τῶντων, und nach den Verbis in μι.

Vom Circumflexo in der Penultima und Ultima.

§. 1. Der Circumflexus erfordert eine lange Silbe.

Not.

Not. (1) Ob eine Silbe lang, kurz oder anceps sey, ist aus ihrem Vocali oder diphthongo zu urtheilen. Siehe Gram. p. 9. und 10.

(2) Die Vocales ancipites (so kurz und lang sind,) wenn sie in der letzten Silbe stehen, werden mehrentheils kurz gebraucht.

(3) Die Endung *æ primæ declinationis* ist lang, aber *æ Tertiar* ist kurz.

§. 2. Penultima longa, si tonum habet, et ultima brevis existit, circumflectitur; Quando vero ultima inter flectendum sit longa, tunc Circumflexus penultimæ mutatur in Acutum. i. e. Penultima longa, wenn sie den tonum hat, und die darauf folgende ultima kurz ist, wird circumflectirt; so bald aber die ultima (beim decliniren oder conjugiren) lang worden, wird der circumflexus penultimæ verwandelt in einen Acutum.

§. 3. Ultima longa Genitivorum et Dativorum, si tonum habet, circumflectitur. Wenn die Genitivi und Dativi ihren Accent in ultima longa bekommen, so werden sie circumflectirt.

Not. Der Genitivus pluralis primæ declinationis wird allezeit in ultima circumflectirt (der Accent mag vorher gestanden haben, wo er wolle.)

§. 4. Jede contrahirte Silbe, wenn sie den Accent bekommt, wird circumflectirt. (Es sey denn daß die Beschaffenheit der Accente solches nicht zuläßet.)

Vom Acuto in der Antepenultima.

§. 1. Antepenultima, si tonum habet, et ultima brevis existit, acuitur; Quando vero ultima inter flectendum sit longa, tunc Acutus antepenultimæ occupat penultimam. Wenn der Acutus sol stehen in antepenultima, so muß ultima kurz seyn; so bald sie aber (beym flectiren) lang wird, rückt er in die penultimam.

§. 2. Doch behalten die Attici den Acutum in der antepenultima, obgleich die ultima lang ist.

NB. Beym Decliniren und Conjugiren siehe (1) auf die rechte termination (2) auf den gehörigen accent.

* * *

Appendix Secunda.

De Deductione & Formatione Temporum in Verbo ῥύπτω.

§. 1. *Deductio Temporum in Activo:*

Præsens est radix.

A Præsentis descendunt Fut. 1. & 2.

Aoristi descendunt à Futuris.

Perfectum à Fut. 1.

§. 2. *Deductio in Genere Passivo:*

Perfectum à Perfecto Activi.

Aorist. 1. à 3tia Perfecti Passivi.

Aorist. 2. ab Aorist. 2. Activi.

Fut

Fut. 1. & 2. ab Aorist. 1. & 2. Passivi.

Fut. 3. à 2da persona Perf Pass.

§. 3. *Deductio Temporum in Medio:*

Perfectum à Fut. 2. Activi (propter litteram charact.)

Futurum 1. & 2. à Futuro 1. & 2. in Activo.

Aoristus 1. & 2. ab Aorist. 1. & 2. in Activo.

Observatio generalis: Singula Tempora extra Indicativum formantur à suis cognatis temporibus Indicativi; mutata tantum terminatione & abjecto augmento in Aoristis.

§. 4. In Formatione Verborum & analysi consideres Tempus (1) *à fine*, an ejus Terminatio & littera Characteristica recte sese habeant (2) *ab initio*, an Augmentum sit præfigendum, & quale? Vide Grammat. Hallent. p. 82. & 83.

§. 5. Datur in omnibus Modis *terminatio* quædam *Generalis*, quæ studiose observanda.

§. 6. De vera Characteristica in Activo:

Præsens & Imperfectum

Fut. 1. p. 88. & Aor. 1. p. 93.

Fut. 2. p. 90. & Aorist. 2.

Perfectum p. 94. & Plusquam.

i. e. Quæ Characteristica est in Præsentibus, ea etiam manet in Imperfectis; & sic de reliquis.

§. 7. Character Futuri 1. est σ , ξ , ψ , & Perfecti est κ , χ , ϕ .

§. 8.

§. 8. Quæ de Characterè Temporum eorum-
que Terminationibus in Passivo & Medio es-
sent monenda, ea quam facillime in formatio-
ne verbi *τίστω* monstrari possunt.

Imprimis de Perfecto & Aoristo i. Passi-
vi, itemque de Perfecto Medii conferatur p.
95. 96. & 97.

